

Дело C-579/21

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

22 септември 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Itä-Suomen hallinto-oikeus (Финландия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

21 септември 2021 г.

Жалбоподател:

J. M.

Други страни в производството:

Заместник на длъжностното лице по защита на данните

PankkiS

ITÄ-SUOMEN HALLINTO-OIKEUS

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ПО ДВИЖЕНИЕТО НА ДЕЛОТО

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

ПРЕДМЕТ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

Преюдициално запитване, отправено до Съда на Европейския съюз на основание член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“)

**Жалбоподател
Други страни в производството**

J. M.
Заместник на длъжностното лице по защита на данните
Pankki S

Обжалвано решение

Решение на заместника на длъжностното лице по защита на данните от 4 август 2020 г. [...]

Предмет на главното производство и факти от значение за делото

- 1 В хода на производството пред Itä-Suomen hallinto-oikeus (Административен съд за Източна Финландия, Финландия) възниква въпросът как следва да се тълкуват член 4, точка 1 и член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).
- 2 Главното производство се отнася до тълкуването на понятието „лични данни“, както и до правото на достъп на субекта на данните до данните, които са събрани за него. J. M., по чиято жалба е образувано производството пред Itä-Suomen hallinto-oikeus (Административен съд за Източна Финландия), работи като служител в Pankki S (наричана по-нататък „банката“). Освен това J. M. е клиент на банката. Според посоченото от него през 2014 г. J. M. узнава, че неговите клиентски данни са проверявани в периода от 1 ноември до 31 декември 2013 г., когато е зает в банката. J. M. подозира, че основанията за проверката на данните му не са напълно законни. С писмо от 29 май 2018 г. той моли банката да му предостави информация относно самоличността на лицата, които са обработвали неговите клиентски данни в периода от 1 ноември до 31 декември 2013 г., както и да го уведоми за целта на обработването на тези данни. Междувременно J. M. е уволнен от банката. J. M. е обосновал искането си за достъп до информация, по-конкретно с желанието да изясни причините за своето уволнение.
- 3 В отговора си до J. M. от 30 август 2018 г. банката в качеството на администратор на лични данни отказва да предостави достъп до информация за имената на служителите, които са обработвали данните му като клиент. Според банката установеното в член 15 от Общия регламент относно защитата на данните право на достъп до собствените данни не се отнася до журналните данни на системата за обработване на данни на банката. Изискваните сведения представлявали лични данни на служителя, обработил данните, а не на клиента. В отговора си до J. M. банката в качеството на администратор на лични данни се ангажира да предостави допълнителни разяснения относно журналните данни, за да се преодолеят недоразуменията. Според тези разяснения през 2014 г. вътрешният одит на банката извършва проверка на обработването на данните на J. M. като клиент в периода от 1 ноември до 31 декември 2013 г. вътрешният одит установява, че в посочения период четирима служители на банката са обработвали данните на J. M. и обработването на данните е извършено във връзка с обработването на данни на друг клиент на банката, с когото J. M. е имал връзка докато е работил по случая. Данните на другия клиент показват, че лице на име J. M. е имало отношения с него в качеството на длъжник. Тъй като по същото време J. M. отговарял в банката за този клиент в качеството на служител, на който е възложено обслужването му, банката е трябвало да

изясни дали въпросният длъжник е J. M. и дали евентуално вследствие на това е бил налице недопустим конфликт на интереси. Според банката за изясняването на случая е било необходимо и обработването на данните на J. M., като всеки служител на банката, който е обработил данните му, е предоставил становище до вътрешния одит относно причините за обработването на данните. Освен това банката изяснява, че не подозира J. M. в неправомерно поведение във връзка с извършеното през 2013 г. обработване на данни от страна на банката.

- 4 J. M. отнася въпроса до националния надзорен орган, тоест до Комисията по защита на данните, и иска от нея да разпорежи на банката да предостави исканата информация. Според J. M. всеки има право на [достъп до] въпроси и информация, които засягат самия него. Информацията за обработването на клиентски данни не е непосредствено лична информация, но е пряко свързана с правилното обработване на данните на дадено лице и неговата сигурност. Ако дадено лице няма право да получава съответната информация, субектът на данните няма реални средства да провери дали данните, отнасящи се до него, са били правилно обработени.
- 5 С решение от 4 август 2020 г. [...] заместникът на длъжностното лице по защита на данните отхвърля молбата на J. M. за достъп до исканата от него информация на банката. По този начин заместникът на длъжностното лице по защита на данните не дава на банката в качеството ѝ на администратор разпореждане по смисъла на член 58, параграф 2, буква в) от Общия регламент относно защитата на данните да изпълни исканията на J. M. да упражни правата си съгласно Регламента. В решението си той установява, че в действителност исканията на J. M. представляват искане за достъп до журналните данни на ползвател. В решението си заместникът на длъжностното лице по защита на данните се позовава на досегашната си практика при постановяване на решения, според която журнални данни на ползвател не са данни, отнасящи се до самите клиенти, а по-скоро данни, отнасящи се до служителите, които са обработили данните на клиентите. Следователно съдържащите се в журналните файлове данни на ползвател не следвало да се считат за включени в обхвата на правото на достъп съгласно член 26 от Henkilötietolaki (Закон за защита на личните данни) (523/1999)¹, който е бил в сила преди в националното право. Съответно правото на проверка на журналните данни, извън обхвата на специалните закони, принадлежало на самите лица, които са обработвали личните данни, съдържащи се във файловата система. Освен това, заместникът на длъжностното лице по защита на данните счита, че в рамките на прилагането на Общия регламент относно защитата на данните журналните данни трябва да се разглеждат като данни, свързани само със служителите, които са обработвали данните на клиентите, и следователно журналните

¹ Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/kumotut/1999/19990523>

данни не представляват свързани с J. M. данни, до които той има право на достъп съгласно член 15 от Регламента.

- 6 С жалбата си, която подава пред Itä-Suomen hallinto-oikeus (Административен съд за Източна Финландия) J. M. иска да бъде отменено решението на заместника на длъжностното лице по защита на данните. J. M. счита, че на основание Общия регламент относно защитата на данните има право да получи достъп до информация за самоличността на лицата, които са проверявали неговите данни в банката, както и за тяхната позиция. Информацията била необходима, за да се докаже нарушение на защитата на личните данни от страна на администратора. Администраторът трябвало да може да докаже, че обработването на личните данни на J. M. е било законосъобразно, подходящо и прозрачно. Направеното от самия администратор изявление относно обработването на данните на J. M. не отговаряло на изискванията на Общия регламент относно защитата на данните.
- 7 Заместникът на длъжностното лице по защита на данните потвърждава пред Hallinto-oikeus (Административен съд, Финландия) становището си, че исканата информация е свързана само със служителите, които са обработвали данните на клиентите, и следователно правото на достъп на субекта на данните не се разпростира върху тази информация.
- 8 В своето становище по проекта на преюдициалното запитване банката посочва, че исканите от J. M. журнални данни не са лични данни на J. M., поради което такава информация не може да бъде обхваната от правото на достъп по Общия регламент относно защитата на данните.

Национално право и съдебна практика

Tietosuoja laki (Закон за защита на данните) (1050/2018)

- 9 Съгласно член 1 от Tietosuoja laki, този закон уточнява и допълва Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) и неговото прилагане в националното право.
- 10 Съгласно член 30 от закона разпоредбите относно обработването на лични данни на работници и служители, относно изпитванията и проверките, които трябва да се извършват на работниците и служителите и изискванията, които трябва да се спазват в това отношение, както и относно техническия надзор на работното място и проверката и отварянето на имейли на даден работник или служител се съдържат в Laki yksityisyyden suojasta työelämässä (759/2004) (Закон за защита на правото на лична неприкосновеност на работното място).

- 11 Съгласно член 34, параграф 1 от закона субектът на данните няма право на достъп до събраните за него данни по смисъла на член 15 от Общия регламент относно защитата на данните, доколкото
- 1) предоставянето на данните би могло да застраши националната сигурност, отбраната или обществения ред и сигурност, или предотвратяването или разкриването на престъпления;
  - 2) предоставянето на данните би създавало сериозен риск за здравето на субект на данните или грижите за него или за правата на субект на данните или трето лице; или
  - 3) личните данни се използват при надзорни и контролни дейности и задържането на данните е необходимо за защита на важен икономически или финансов интерес на Финландия или Европейския съюз.
- 12 Съгласно параграф 2 от същата разпоредба, ако само част от данните съгласно параграф 1 не попадат в обхвата на правото, уредено в член 15 от Общия регламент относно защитата на данните, субектът на данните има право да получи информация за всички други данни, свързани с него.
- 13 Съгласно параграф 3 от същата разпоредба субектът на данните трябва да бъде информиран за причините за ограничаването, доколкото това не застрашава целта на ограничаването.
- 14 Съгласно параграф 4 от същата разпоредба данните, които са посочени в член 15, параграф 1 от Общия регламент относно защитата на данните, трябва да бъдат предоставени на длъжностното лице по защита на данните по искане на субекта на данните, доколкото последният няма право на достъп до събраните за него данни.

Laki yksityisyyden suojasta työelämässä (759/2004) (Закон за защита на правото на лична неприкосновеност на работното място)

- 15 Съгласно раздел 2, член 4, параграф 2 от Laki yksityisyyden suojasta työelämässä (347/2019) работодателят е длъжен предварително да информира работника или служителя за събирането на данни, които се използват за определяне на неговата надеждност. Освен това, когато работодателят проверява кредитоспособността на работника или служителя, той трябва да го информира от кой регистър е получена кредитната информация. Ако данни за работника или служителя са събрани от друго лице, което е различно от самия работник или служител, работодателят трябва да предостави на работника или служителя информация за получените данни преди да бъдат използвани при вземане на решения, отнасящи се до него. Задълженията на администратора за предоставяне на информация на субекта на данните, както и правото на достъп на субекта на данните са уредени в глава III от Общия регламент относно защитата на данните.

Специално законодателство относно правото на достъп до журнални данни на ползвател

- 16 Във Финландия, преди влизането в сила на Общия регламент относно защитата на данните, правото на достъп до журнални данни на ползвател е предвидено само в специални закони. Такива специални закони са Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen sähköisestä käsittelystä (159/2007)² (Закон за електронното обработване на клиентски данни в областта на социалната сигурност и здравеопазването), както и Laki väestötietojärjestelmästä ja Digi- ja väestötietoviraston varmennepalveluista (661/2009)³ (Закон за демографската информационна система и удостоверителните услуги на Агенцията за цифрови и демографски данни).

Практика на Korkein hallinto-oikeus (Върховен административен съд, Финландия, наричан по-нататък „КНО“)

- 17 Във Финландия Korkein hallinto-oikeus е постановявал преюдициални заключения относно дейността на органите във връзка с прилагането на Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta (621/1999) (Закон за прозрачност на административната дейност, наричан по-нататък „Законът за свободата на информацията“). Например, преди влизането в сила на Общия регламент относно защитата на данните, в решение от 5 април 2014 г. (КНО: 2014: 69) КНО установява, че поверителните журнални данни не се отнасят до лицето, поискало достъп до журналните данни, а до ползвателите на системите за обработка на данни. Освен това обаче КНО установява, че от становищата на полицията не следва, че предоставянето на журналните данни би застрашило изпълнението на задачите на полицията или безопасността на служителите на полицейската служба по такъв начин, че предоставянето на достъпа да бъде възпрепятствано от изключително важен публичен или частен интерес по смисъла на член 11, параграф 2, точка 1 от Закона за свободата на информацията. Следователно като страна в производството субектът на данните е имал право да получи тези журнални данни от органите на полицията.

- 18 След влизане в сила на Общия регламент относно защитата на данните, в решение от 11 юни 2020 г. (КНО: 2020: 72) КНО постановява, че административният съд трябва да третира обжалването на административен акт — по-конкретно на данъчната администрация — не само като дело, което се отнася до публичността на официални документи, но и като дело във връзка със защита на данни, което се отнася до правото на достъп на субекта на данните, към което се прилагат разпоредбите на Общия регламент относно защитата на данните. КНО установява, че обжалваното решение трябва да бъде отменено и делото да бъде върнато на

² Finlex: <https://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070159>

³ Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2009/20090661>

административния съд с указание да бъде разгледано и като дело във връзка със защита на данните. Производството все още не е завършило към момента на изготвянето на това преюдициално запитване.

Разпоредби на правото на Съюза, които са от значение за решаването на спора

Общ регламент относно защитата на данните

- 19 Съгласно съображение 60 от Общия регламент относно защитата на данните принципите на добросъвестно и прозрачно обработване изискват субектът на данни да бъде информиран за съществуването на операция по обработване и за нейните цели. Администраторът следва да предостави на субекта на данните всяка допълнителна информация, която е необходима, за да се гарантира добросъвестно и прозрачно обработване на данните, като се вземат предвид конкретните обстоятелства и контекст, в които се обработват личните данни.
- 20 Съгласно съображение 63 от Регламента (поправка [на финландски език], ОВ L 74, 2021г., стр. 35) всяко физическо лице следва да има право на достъп до събраните лични данни, които го засягат, и да упражнява това право лесно и на разумни интервали, за да бъде осведомено за обработването и да провери законосъобразността му. Това включва правото на субектите на данни на достъп до данните за здравословното им състояние, например данните в медицинските им досиета, които съдържат информация като диагнози, резултати от прегледи, становища на лекуващите лекари и проведени лечения или извършени операции. Поради това всеки субект на данни следва да има правото да е запознат и да получава информация, по-специално относно целите, за които се обработват личните данни, когато е възможно — срока, за който се обработват личните данни, получателите на личните данни, логиката на автоматизираното обработване на личните данни и последствията от такова обработване, най-малкото когато се извършва на основата на профилиране. Когато е възможно, администраторът следва да може да предоставя достъп от разстояние до сигурна система, която да предоставя на субекта на данните пряк достъп до неговите лични данни. Това право не следва да влияе неблагоприятно върху правата или свободите на други лица, включително върху търговската тайна или интелектуалната собственост, и по-специално върху авторското право за защита на софтуера. Тези съображения обаче не следва да представляват отказ за предоставяне на цялата информация на съответния субект на данни. Когато администраторът обработва голямо количество информация относно субекта на данни, администраторът следва да може да поиска от субекта на данните, преди да бъде предадена информацията, да посочи точно информацията или дейностите по обработването, за които се отнася искането.

- 21 Съгласно член 4, точка 1 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.
- 22 В член 5, параграф 1, букви а) и е), както и в параграф 2 от Регламента е посочено следното:
1. Личните данни са:
    - а) обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните („законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“);
    - [...]
    - е) обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“);
  2. Администраторът носи отговорност и е в състояние да докаже спазването на параграф 1 („отчетност“).
- 23 Съгласно член 15, параграф 1 от Регламента субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако се обработват такива лични данни, да получи достъп до данните и следната информация (поправка [на текста на финландски език] ОВ L 74, 2021г., стр. 35):
- а) целите на обработването;
  - б) съответните категории лични данни;
  - в) получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации.
- 24 Съгласно член 24 [...], параграф 1 от Регламента, като взема предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица,

администраторът въвежда подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с настоящия регламент. Тези мерки се преразглеждат и при необходимост се актуализират.

- 25 В член 88 от Регламента се урежда обработването в контекста на трудово или служебно правоотношение, както следва:

„1. Държавите членки могат със закон или с колективни споразумения да предвидят по-конкретни правила, за да гарантират защитата на правата и свободите по отношение на обработването на личните данни на настъпите лица по трудово ли служебно правоотношение, по-специално за целите на набирането на персонал, изпълнението на трудовия договор, включително изпълнението на задълженията, установени със закон или с колективни споразумения, управлението, планирането и организацията на работата, равенството и многообразието на работното място, здравословните и безопасни условия на труд, защитата на имуществото на работодателя или на клиента, както и за целите на упражняване и ползване на индивидуална или колективна основа на правата и облагите от заетостта, а също и за целите на прекратяване на трудовото или служебното правоотношение.

2. Тези правила включват подходящи и конкретни мерки за защита на човешкото достойнство, законните интереси и основните права на субекта на данните, по-специално по отношение на прозрачността на обработването, предаването на лични данни в рамките на група предприятия или група дружества, участващи в съвместна стопанска дейност и системите за наблюдение на работното място.“

Практика на Съда, която е от значение за решаването на спора

- 26 На Itä-Suomen hallinto-oikeus (Административен съд за Източна Финландия) не е известно наличието на практика на Съда относно тълкуването на Общия регламент относно защитата на данните в подобна ситуация. Тъй като Общият регламент относно защитата на данните не ограничава понятието за лични данни, Hallinto-oikeus (Административен съд) е разгледал практиката на Съда по Директива 95/[4]6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (наричана по-нататък „Директивата относно защитата на данните“).
- 27 Съдът тълкува правото на достъп съгласно член 12 от Директивата относно защитата на данните в решение *College van burgemeester en wethouders van Rotterdam/M. E. E. Rijkeboer*, C-553/07 (EU:C:2009:293). Това дело се отнася до фактическо положение, при което на дадено лице е отказан достъп до информация относно разкриване на личните му данни на трети страни, което е извършено в периода от две години преди искането на достъп. Съдът установява, че за да се прецени обхватът на правото на достъп, чието

осъществяване Директивата трябва да направи възможно, следва първо да се определят данните, за които се отнася правото на достъп, и след това да се вземе предвид целта на член 12, буква а) от Директивата, разгледана в светлината на целите на Директивата (т. 40 от съдебното решение). В разглежданото от Съда дело от значение са две категории данни. Първата категория се отнася до данни от частен характер, с които дадена община разполага за дадено лице, като например неговото име и адрес, които в случая по разглежданото дело представляват основните данни. Съдът установява, че тези данни са „лични данни“ по смисъла на член 2, буква а) от Директивата, тъй като тъй като става въпрос за информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация физическо лице. Втората категория има отношение към информацията относно получателите или категориите получатели, на които тези основни данни са разкрити, както и относно съдържанието на тези данни и следователно се отнася до обработката на основните данни (т. 41—43 от съдебното решение).

- 28 Според Съда това право на зачитане на личния живот предполага съответното физическо лице да може да се убеди, че личните му данни се обработват по точен и законосъобразен начин, тоест в частност че основните данни, които се отнасят до него, са точни и че са адресирани до оправомощени за това получатели. Както е посочено в съображение 41 от Директивата, за да може да извърши необходимите проверки, съответното лице трябва да разполага с право на достъп до данните, които се отнасят до него и които са предмет на обработка. В това отношение член 12, буква а) от Директивата предвижда право на достъп до основните данни, както и до информацията относно получателите или категориите получатели, на които тези данни са разкрити. Според Съда това право на достъп е необходимо, за да позволи на съответното физическо лице да упражнява правата, посочени в член 12, букви б) и в) от Директивата, а именно — в случаите, когато обработката на неговите данни не е в съответствие с тази директива — правото да накара администраторът да поправи, изтрие или блокира неговите данни (буква б) или да го накара да уведоми третите лица, на които са разкрити данните, за поправките, изтриването или блокирането, освен ако това не се окаже невъзможно или не предполага прекомерно усилие (буква в) (т. 49—50 от съдебното решение).
- 29 Съдът установява, че приложното поле на Директивата е много широко и визираните от нея лични данни са разнообразни (т. 59 от съдебното решение).
- 30 Съдът тълкува понятието „лични данни“ по смисъла на член 2, буква а) от Директивата относно защитата на данните в решение *Peter Nowak/Data Protection Commissioner*, C-434/16 (EU:C:2017:994). Делото се отнася до положение, при което национален надзорен орган отказва да предостави на съответното лице достъп до коригирана работа от изпит, на който се е явил като кандидат, с довода че съдържащата се в нея информация не представлява лични данни. В решението си Съдът установява, че всъщност

употребата на израза „всяка информация“ в определението на понятието „лични данни“ в член 2, буква а) от Директива 95/46 отразява целта на законодателя на Съюза да придаде широк смисъл на това понятие, което не се свежда до чувствителната информация или информацията с частен характер, а потенциално обхваща всякакъв вид информация, както обективна, така и субективна, под формата на становища или преценки, при условие че „засяга“ съответното лице. Що се отнася до последното условие, то е изпълнено, ако поради своето съдържание, крайна цел или последици, информацията е свързана с определено лице (т. 34—35 от съдебното решение).

- 31 Според Съда констатацията, че коментарите на проверителя по отговорите, дадени от кандидата по време на изпита, представляват информация, която поради своето съдържание, крайна цел и последици е свързана с този кандидат, не може да се постави под въпрос с обстоятелството, че тези коментари представляват и информация, засягаща проверителя (т. 44 от съдебното решение).
- 32 Освен това Съдът установява, че поради това да се отхвърли квалифицирането като „лични данни“ на засягащата кандидат информация — която се съдържа в неговите отговори, дадени по време на изпит за професионални умения, и в коментарите на проверителя по тях — би означавало тази информацията напълно да бъде изключена от задължението за спазване на принципите и гаранциите в областта на защитата на личните данни, и по-специално на принципите, свързани с качеството на такива данни и със законосъобразността на обработването им съгласно членове 6 и 7 от Директива 95/46, както и на предвидените в членове 12 и 14 от тази директива права на засегнатото лице на достъп, на поправка и на възражение, и от упражнявания от надзорния орган контрол по силата на член 28 от посочената директива (т. 49 от съдебното решение).
- 33 В посоченото решение Съдът установява, че член 2, буква а), от Директива 95/46 трябва да се тълкува в смисъл, че при условия като тези в главното производство писмените отговори, дадени от кандидат по време на изпит за професионални умения, и евентуалните коментари на проверителя по тези отговори представляват лични данни по смисъла на тази разпоредба.

Необходимост от преюдициално заключение

- 34 Според *Itä-Suomen hallinto-oikeus* (Административен съд за Източна Финландия) производството се отнася до тълкуването на понятието „лични данни“ по смисъла на член 4, точка 1 от Общия регламент относно защитата на данните и предвиденото в член 15, параграф 1 право на субекта на данните да получи достъп до събраните от администратора данни, свързани с този субект на данните.

- 35 Закриляната от Общия регламент относно защитата на данните неприкосновеност на личния живот изисква личните данни да бъдат обработвани съгласно член 5, параграф 1, буква а) от този регламент законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните, както и съгласно буква е) от същия параграф — по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, по-конкретно чрез защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване. Освен това, съгласно параграф 2 на този член администраторът носи отговорност и следва да е в състояние да докаже спазването на параграф 1 („отчетност“). За да изпълни задължението си за отчетност, съгласно член 24, параграф 1 от Общия регламент относно защитата на данните администраторът въвежда подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с посочения регламент. Поради тези причини администраторите записват журналните данни за лицата, които са обработвали личните данни на субектите на данни, и за [времето на] обработването на личните данни.
- 36 Съгласно член 15 субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако се обработват такива лични данни, да получи достъп до тези лични данни и информация за целта на обработването, съответните [категории лични данни], както и за получателите и категориите получатели. Въз основа на този член обаче не е ясно дали събраната от администратора в съответствие със задължението му по член 24, параграф 1 от Регламента информация, от която се разбира самоличността на лицата, обработвали личните данни на субекта на данните и времето на обработване на личните данни, се счита за информация съгласно член 15, параграф 1, до която субектът на данни има право на достъп, или само за лични данни на лицата, обработили личните данни, до които субектът на данни няма право на достъп.
- 37 Съображение 9 от Общия регламент относно защитата на данните определя, че въпреки че целите и принципите на Директива 95/46/ЕО ѝ дават солидна основа, тя не може да предотврати фрагментирането на прилагането на защитата на данни в Съюза, нито правната несигурност и широко разпространеното в обществото схващане, че съществуват значителни рискове за защитата на физическите лица, по-специално по отношение на дейностите онлайн. Освен това съображение 10 от Общия регламент относно защитата на данните гласи, че следва да се гарантира последователно и еднородно прилагане в рамките на Съюза на правилата за защита на основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването на лични данни.
- 38 В това производство възниква въпросът дали J. M. действително има възможност да се увери в законосъобразността на обработването на личните му данни. Същевременно журналните данни на даден ползвател и тяхното

събиране съдържат информация, че обработваните лични данни са бил проверени (фактор на съдържанието) и е вероятно използването им да засегне правата му, произтичащи от защитата на правото на лична неприкосновеност на работното място (компонент на въздействието). Правото на достъп на субекта на данните е съществена част от правата, които му гарантира Общият регламент относно защитата на данните, и упражняването на това право често предхожда упражняването на други права съгласно посочения регламент, като например уредените в глава VIII средства за правна защита. Ето защо, например, правото на подаване на жалба до надзорен орган, което е предоставено на всеки субект на данни от член 77 от Общия регламент относно защитата на данните, само по себе си не е достатъчно средство за еднакво гарантиране на всички горепосочени права на засегнатото лице в рамките на Европейския съюз. Преюдициалното заключение на Съда е необходимо, тъй като от Общия регламент относно защитата на данните не е ясно дали субектът на данните има право на достъп само до собствените си клиентски данни и всички свързани бележки или и до информация за това кой, кога и за каква цел е обработил неговите клиентски данни. В това производство трябва да се прецени положението на лицето, което обработва данните спрямо положението на субект на данните, който упражнява своето право на достъп. Ако правата на субектите на данни да изискват достъп до различна събрана от администратора информация, се различават в отделните държави членки, тези субекти ще бъдат третирани по различен начин въз основа на тяхното местопребиваване и гражданство.

- 39 Националният надзорен орган, тоест заместникът на длъжностното лице по защита на данните, също подкрепя отправянето на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз в това производство.

Преюдициални въпроси

- 40 Itä-Suomen hallinto-oikeus решава да спре производството по делото и на основание на член 267 ДФЕС да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
1. Трябва ли правото на достъп, което субектът на данни има на основание член 15, параграф 1 от Общия регламент относно защитата на данните, във връзка с [понятието] „лични данни“ по смисъла на член 4, точка 1 от Регламента, да се тълкува в смисъл, че събраната от администратора информация, която показва кой, кога и за каква цел е обработил личните данни на субекта на тези данни, не представлява информация, до която субектът на данните има право на достъп, тъй като по-специално става дума за данни, свързани с работници или служители на администратора?

2. Трябва ли, при положителен отговор на първия въпрос и на основание член 15, параграф 1 от Общия регламент относно защитата на данните, че субектът на данните няма право на достъп до посочената в този въпрос информация, тъй като тя не представлява „лични данни“ на субекта на данните съгласно член 4, точка 1 от посочения регламент, в случая да бъде взета предвид все пак информацията, до която субектът има право на достъп съгласно член 15, параграф 1, букви [а)—з)] и:
  - а) как трябва да се тълкува целта на обработването по смисъла на член 15, параграф 1, буква а) с оглед на обхвата на правото на достъп на субекта на данните, тоест може ли целта на обработването да обоснове право на достъп до събраните от администратора журнални данни на ползвател, като например информация за лични данни на обработващия, времето, както и целта на обработването на личните данни?
  - б) В това отношение могат ли лицата, които са обработили клиентските данни на J. M., при определени критерии да се считат за получатели на личните данни съгласно член 15, параграф 1, буква в) от Общия регламент относно защитата на данните, до които субектът на данни би имал право да получи достъп?
3. От значение ли е за производството обстоятелството, че става дума за банка, която упражнява регламентирана дейност, или че J. M. едновременно упражнява дейност за банката и е неин клиент?
4. Релевантно ли е за преценката на посочените по-горе въпроси обстоятелството, че данните на J. M. са били обработени преди влизане в сила на Общия регламент относно защитата на данните?

[...]